

A SNARE - A TRAP - A STUMBLING BLOCK

ஒரு கண்ணீர் - ஒரு பொறி - ஒரு இடறுதற்கான கல்

“அவர்களுடைய பந்தி அவர்களுக்கு சுருக்கும், கண்ணியும் இடறுதற்கான கல்லும் பதிலுக்கு பதிலளித்தலுமாகக் கடவது; காணாதபடிக்கு அவர்களுடைய கண்கள் அந்தகாரப்படக்கடவது; அவர்களுடைய முதுகை எப்பொதும் குனியப் பண்ணும் என்று தாவீதும் சொல்லியிருக்கிறான்.” ரோமர் 11:9,10

ஒரு சமயத்தில் இந்த வார்த்தைகள் நீதியுடனோ அல்லது அன்புடனோ சரி செய்ய முடியாதது போல காணப்பட்டது. பலவீனமான யூதர்கள் நித்திய ஆக்கினை என்ற போதகத்தினால் ஒரு வேளை குருடாக்கப்பட்டு, இடறுதல் அடைந்திருந்தால், தேவனுடைய நடத்தை அறிவுக் கெட்டாததாக காணப்படுகிறது. அப்போஸ்தலர் மூலமாக, சபையில் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட புற ஜாதியாரின் நிறைவு உண்டான பிறகு, இஸ்ரவேலரின் மனக்கடினம் நீக்கப்பட்டு தெய்வீக கிருபைக்கு கொண்டு வரப்படுவார்கள் என்று உறுதியளிக்கப்படுகிறோம். (வசனம் 26,26)

ஒரு மனிதன் நித்திய துன்பத்திற்கு சென்றால் அவனது சந்ததியினர் அவனது சொந்த இழைப்பை ஈடுகட்டவே முடியாது. பிரஸ்பட்டேரியன் கருத்தில் பயிற்சி பெற்றிருந்தாலும், “அப்படியானால் என்ன? இஸ்ரவேலர் தேடுகிறதை அடையாமல் இருக்கிறார்கள்; தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களோ அதை அடைந்திருக்கிறார்கள்; மற்றவர்கள் இன்றைய தினம் வரைக்கும் கடினப்பட்டிருக்கிறார்கள்.” இடறியிருக்கிறார்கள், கண்ணியில் பொறியில் அகப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற அமைதியான, குளிர்ச்சியான உறுதிமொழியை படிப்பதற்கு மிகவும் பயங்கரமானதாக காணப்பட்டது.

தெய்வீக தீட்டத்தை பற்றிய அறிவு வேதவாக்கியங்களை சரியானபடி புரிந்துகொள்ளச் செய்கிறது.

நமது குருடான மனக்கண்கள் திறக்கப்பட்டதற்கும் ஆயிரம் வருட யுக விடியலுக்காகவும், தெய்வீக தீட்டத்தை வெளிப்படுத்தியதற்காகவும், நமது எண்ணங்களை சரிப்படுத்தியதற்கும் வேத வாக்கியங்களை சரியானபடி பகுத்து பயன்படுத்தச் செய்வதற்கும் மகா பெரிய குழப்பத்திலிருந்து நம்மை வெளியே கொண்டு வந்ததற்கும் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். இஸ்ரவேலர்கள் சென்றது நரகத்திற்கு அல்ல, கல்லறைக்கு, வேறொரு ஆகும் என்பதை நாம் கண்டோம். அந்த நரகத்தில் உணர்வே இருக்காது. (எபிரேய- ஷியோல்; கிரேக்கம் - ஹேடஸ் - எசேக்கியல் 37:12; சங்கீதம் 6:5) குருடாக்கப்பட்டவர்கள், இடறினவர்கள் இன்னும் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களது பேரப்பிள்ளைகளும் நூற்றாண்டுகளுக்கு பின்னர், அவர்களது குருட்டுத்தனம் நீக்கப்பட்டு, அவர்களது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு அவர்கள் அனைவரும் தனித்தனியாக இந்த சலுகையை அனுபவிப்பார்கள்.

அவிசுவாசிகள், மனக்கண் குருடாக்கப்பட்டவர்கள், இடறி விழுந்த அனைவர் மேலும் தேவன் இரக்கங்கொண்டு, அந்த குருட்டுத்தனத்திலிருந்து மீட்டெடுத்து, தெளிவான முழுமையான அறிவைக் கொடுத்து, கிறிஸ்துவுக்கு கீழ்ப்படிதலின் மூலம் ஜீவனை பெறுகிறதை அல்லது கீழ்ப்படியாததின் மூலம் இரண்டாம் மரணத்திற்கு போவது என்கிற முழு பொறுப்பையும் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுப்பார். (வசனம் 27-32; யோவான் 5:28; எசேக்கியல் 37:12,13; யோவான் 1:9)

இப்படியாக காரியத்தை தெளிவாக பார்ப்பது ஒரு பெரிய உதவியாக இருந்தது. எனினும் தேசத்தில் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சிலரைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் குருட்டுத்தனத்திலும், பொறியிலும், இடறுதலிலும் வைத்தற்கான காரணத்திற்கான விளக்கத்திற்காக நமது இருதயம் தேவனிடம் இன்னும் கூக்குரல் இடுகிறது. அவர்களுக்கு தேவன் கிருபையான வாக்குத்தத்தங்களை செய்து முன்னரே அநேக காரியங்களை அவர்களுக்கு செய்திருக்கிறார். பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளாக சகல ஜாதிகளிலும் இஸ்ரவேலர் மட்டுமே, அவரை ஆளுனராக அங்கீகரித்து, அவரது உடன்படிக்கையின் உறவுக்கும், அவரது பிரமாணத்திற்கும் கீழ் இருந்தார்கள்.

இஸ்ரவேலின் வாக்குத்தத்தம் பூய்க்குரியது - பரத்துக்குரியது அல்ல

இஸ்ரவேலை தேவன் அவரது இரட்சிப்பின் தீட்டத்தில் ஒரு உயர்ந்த மற்றும் மேன்மையான பங்குக்கு அழைத்த போது, பிரதானமான சலுகை மற்றும் கனத்திற்கு அழைக்கவில்லை என்பதே தேவனுடைய வார்த்தையின் பதிலாக இருக்கிறது. அவர் அவர்களுக்கு கொடுத்த வாக்குத்தத்தம் பூய்க்குரியது, பரத்துக்குரியது அல்ல. யாக்கோபின் குமாரர்களானவரும் அழைக்கப்பட்டாலும், அது நிபந்தனையுடனான அழைப்பாக இருந்தது. ஆனால் ஒரு ஜாதியாக அவர்கள் அதற்கு இணக்கமாக நடக்கவேயில்லை. சிலர் மட்டுமே அவரது கட்டளைகளை கைக்கொண்டார்கள். (சரியான நோக்கத்துடன் அதைக் கைக்கொண்டதாக கருதப்பட்டார்கள்) யாக்கோபின் பிள்ளைகளில் சிலர் வெளிப்படையாக தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருந்தாலும், உண்மையிலேயே முழுவதுமாக பிசாசினுடைய பிள்ளைகளாக இருந்தார்கள். (யோவான் 8:44) ஏனெனில் இஸ்ரவேலர் வம்சத்தார் அனைவரும் இஸ்ரவேலர் அல்ல. (ரோமர் 9:6)

நமது இரட்சுகரின் சுயபலியினால் பாவத்திற்கான மகா நிவாரணம் செய்யப்படுவதற்கான தேவனுடைய ஏற்ற வேளை வந்த போது, அவரது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களை தேர்ந்தெடுக்க ஆரம்பிக்கும் அவரது ஏற்ற வேளையாகவும் இருந்தது. அவர்களுக்கு அவரது மாபெரும் தீட்டத்தில், அவருக்கு அடுத்தபடியான இடத்தை, மிகவும் உன்னதமான இடத்தை வைத்திருப்பதை வாக்குத்தத்தமாக கொடுத்தார்.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் முழுமையடையும் வரை மாம்சீக இஸ்ரவேலர் ஒதுக்க வைக்கப்பட்டனர்

கிறிஸ்துவே ஆவிக்குரிய அல்லது பரத்துக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கு பிரதானமானவராகவும் தலையானவராகவும் ஆனார். மாம்சீக இஸ்ரவேலர் அதன் விலையேறப்பெற்ற பூய்க்குரிய வாக்குத்தத்தங்கள் இனி மேல் நிழலாகவோ அடையாளமாகவோ இருக்காது. கிறிஸ்துவின் பவி நிறைவேற்றப்பட்டவுடனேயே, அவரது “மணவாட்டியாக” அல்லது “சாரீரமாக” அல்லது “சகோதரர்களாக” அல்லது “உடன்குந்தரராக” தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வெலை ஆரம்பமாக ஏற்ற வேளையாக இருந்தது.

இருவித இஸ்ரவேலர்கள் ஒன்றன் பக்கம் ஒன்றாக தொடர வேண்டும் என்பது தேவனுடைய நோக்கமாக இருக்கவில்லை. ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் ஆரம்பமானவுடன் மாம்சீக இஸ்ரவேலர்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டனர், என்றென்றைக்குமாக அல்ல; ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் வரை ஆகும். ஆனால் மாம்சீக இஸ்ரவேலர் வீட்டார் கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்படும் சமயத்தில் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தாலும் (மத்தேயு 23:38) ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலின் அங்கமாகும் முதல் சந்தர்ப்பம் அந்த ஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது.

மாம்சீக இஸ்ரவேலில் “நீந்திருந்த” கொஞ்ச பேர் மட்டுமே, ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கான விசுவாசம் மற்றும் பலிக்கான சோதனைகளில் நிற்க முடிந்தது என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. “நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசினால் உண்டானவர்கள்” என்று சொல்லப்பட்ட “மாயக்காரர்கள்” புதிய ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களில் ஐக்கியத்திற்குள் சத்தியம் மற்றும் ஆவியினால் இழுக்கப்படும் நிலையில் நிச்சயமாக இல்லை. தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தில் நம்பிக்கையாயிருந்த உத்தம இஸ்ரவேலர்கள் கூட குரோதம் இல்லாமல் சுத்தமான இருதயமும் சுவீசேஷ யுக அழைப்பின் கீழ் விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகையால் தெய்வீக ஏற்பாட்டின் மூலம், அந்த ஜனங்களில் சிறந்தவர்களுக்கு மட்டுமே சிலுவையின் சுவீசேஷம் போதிக்கப்பட்டு, “மற்றவர்கள் கடினப்பட்டிருந்தார்கள்,” அவர்கள் கடினப்பட்டிருந்ததை தேவன் ஏற்றுக்கொள்கிறவராக இருந்தார்.

பூய்க்குரிய மற்றும் பரலோகத்திற்குரிய இஸ்ரவேலர்களிடையேயான பெரிய பிளவு

அழிக்கப்பட வேண்டும்

அவர்களது தவறான அபிப்பிராயத்தால் அவர்களுக்கும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கும் இடையே “ஒரு பெரும் பிளவு” ஏற்பட தேவன் அனுமதிக்கிறார். தேவன் அவர்களை உலகத்திற்கு முன்பாக ஒரு காட்சியாக வைப்பார். கொஞ்ச காலம் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் ஒரு இறந்து போன ஜாதியாக, உலகங்கிலும் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு சாட்சியாக இருக்க

வேண்டும். முடிவாக அவரது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களை தெரிந்துகொண்டு மெருகேற்றி, மகிமைப்படுத்தும் போது, “பெரும்பிளவை” நீக்கிப்போடுவார். அவர்களது மனக்கடினம் நீக்கப்பட்டு, அப்பொழுது வருகிற அனைவரும் கிருபைக்கு திரும்ப வருவார்கள். மகிமையடைந்த ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேல் மூலமாக அவர்கள் மீதும் இரக்கம் காண்பிக்கப்படும். (வசனம் 31,32)

“ஆ! தேவனுடைய ஐசுவரியம், ஞானம் அறிவு என்பவைகளின் ஆழம் எவ்வளாயிருக்கிறது!” யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீக ஏற்பாடு எவ்வளவு மேன்மையான முறையாக. சரியானதாக மற்றும் நீதியானதாக இருக்கிறது. (ரோமர் 11:33)

அவர்களுடைய பந்தி எப்படி ஒரு சுருக்கும், கண்ணியும் இடறுதற்கான கல்லுமாக ஆயிற்று

ஆனால் இப்பொழுது இன்னொரு கருத்து கவனிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. எந்த வகையில் அவர்களது பந்தி, சுருக்கும் கண்ணியும் இடறுதற்கான கல்லுமாக இருக்கிறது?

அவர்களது “பந்தி” என்பது அவர்களது உணவை குறிப்பிடுகிறது. அவர்கள் பந்தி அல்லது உணவு மாம்சீக இஸ்ரவேலருக்கு முன்பாக பரவி கிடக்கிறது என்பது, அவர்கள் தேவனுடைய மாம்சீக பிள்ளைகளாக. தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பிள்ளைகளாக தேவனுடைய விசேஷித்த கிருபைகளும் வாக்குத்தத்தங்களும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. (முத்தேயு 15:26,27) இப்படியாக அவர்களுக்காக தேவனுடைய நன்மையும் கிருபைகளும் அவர்களது அர்ப்பணிக்கப்படாத இருதயங்களை தப்பெண்ணம் கொள்ளவும் அவர்களை கண்ணியில் விழவும் இடறி விழவும் செய்தது. அவர்கள் தேவனுடைய கிருபையை நினைத்தார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே “ஆபிரகாம் எங்களுக்கு தகப்பன்” என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். (முத்தேயு 3:9) தேவன் ஆபிரகாமுக்கு கொடுத்த வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றுவார் என்றும் தாங்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியின் பிள்ளைகளாக, ராஜ்யமானது உலகத்தை ஆசீர்வதித்து, சீக்கிரத்திலோ பின்னரோ அது அவர்களுடையதாக ஆகும் என்று முடிவு செய்தார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய நம்பி மற்றவர்களை வெறுத்தார்கள். அவர்கள் முரட்டாட்டம் உள்ளவர்களாகவும் கர்வம் மற்றும் சுயநம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும் ஆனார்கள். கர்த்தரோ, தமது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்காக தாழ்மையான ஆவியுடையவர்களையே தேடினார்.

கிறிஸ்துவின் பாடுகளை முன்னறிவித்த குறிப்பிட்ட வேத வாக்கியங்களை அசட்டை பண்ண கர்வமானது வழி நடத்தியது

அவர்களது கர்வமானது இஸ்ரவேலர் உயர்த்தப்படுதலோடு இணைந்த கனம், மகிமை மற்றும் வல்லமையை மட்டுமே பார்க்க வழி நடத்தியது. முதலாவது மேசியா நிராகரிக்கப்படுவார். மற்றும் “அடிக்கப்படும்படிக்கு கொண்டு போகப்படுகிற ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் போலவும்” இருப்பார். “அவர் தம்முடைய ஆத்துமாவை மரணத்தில் ஊற்றினார்;” நமது பாவங்களுக்காக அடிக்கப்பட்டு, “நமக்கு சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது” என்று கூறுகிற வாக்கியங்களை புறக்கணிக்கவும் வழிநடத்தியது.

அவர்கள் முதலாவது எல்லா தேசங்களுக்கும் சிதறடிக்கப்படுவார்கள். அங்கே தேவன் அவர்களுக்கு தயவு காண்பிக்கமாட்டார் என்றும் அவர்களது பிற்கால ஆசீர்வாதம் அவர் எல்லா தேசங்களிலிருந்தும் கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவதுடன் இணைந்திருக்கும் என்றும் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளால் சொல்லப்பட்ட அறிக்கைகளையும் அதே காரணத்தினால் கவனிக்கத் தவறினார்கள். (எரேமியா 16:13-17; உபாகமம் 4:26-28; 28:36,37, 63-65) கர்த்தர் அவர்களை விடுவிக்கும் போது, “அவர்கள் தாங்கள் குத்தின அவரை நோக்கிப்பார்த்து, ஒருவன் தன் ஒரே பேறானவனுக்காக புலம்புகிறது போல புலம்புவார்கள்.” (சுகரியா 12:10)

இப்படியாக அவர்களது “பந்தி” அவர்களுக்கு “கண்ணியாயிற்று.” இது அவர்களை இறுக்கமாக பற்றிக் கொண்டது. இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் மேல் கட்டப்பட்டிருந்த அவர்களது இருதயத்தின் கர்வம் இன்னும் அவர்களை கடினப்படுத்தியது. அவர்களுடைய இடறுதலுக்கு தேவனுடைய தவறான செய்கை காரணமில்லை என்பதை ஜாக்கிரதையுடன் நாம் கவனிக்க வேண்டும் இல்லை; “அவருடைய வழிகள் செம்மையானவை” நன்மையான எந்த ஈவும் புரணமான எந்த வரமும் பிதாவினிடத்திலிருந்து இறங்கி வருகிறது. “அவர் கலகத்திற்கு தேவன் அல்ல.” அவர் நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார். அவர் அளித்த “பந்தி” நல்லது. முழு கல்டம் இஸ்ரவேலரின் அர்ப்பணம் முழுமையடையாத -தேயாகும். எனவே அனைவரின் கண்களும் திறக்கப்பட்டு, சத்தியத்தின் சரியான அறிவுக்கு வரக் கூடிய மேசியாவின் யுகத்துக்கு முன்னரே சத்தியத்தை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் நோக்கங்கொண்டிருந்த வகுப்பாராக இஸ்ரவேலரில் பெரும்பாலானோர் இல்லை.

நாம் கற்றுக்கொள்ளுவதற்காக விசேஷமாக

இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது

ஆனால் நாம் இப்பொழுது இந்த பாடத்தின் முக்கியமான அம்சத்திற்கு வருகிறோம். இவைகளெல்லாம் முடிவு காலத்தில் உள்ள நாம் அறிந்துகொள்ளும்படியாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. (1கொரிந்தியர் 10:11) மாம்சீக இஸ்ரவேலர்கள் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கு நிழலாக அல்லது முன் அடையாளமாக இருப்பதால், அவர்களது யுகத்தின் சுருக்கும் கண்ணியும், இடறுதலும் இந்த யுகத்தில் உண்மையுள்ளவர்களைத் தவிர “மீந்திருக்கிற” மற்ற அனைவருக்கும் ஒரு சலித்தலை அடையாளமாக காண்பித்தது.

அப்போதிருந்ததைப் போல இப்போது அநேக பெயரளவிலான ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள், இஸ்ரவேலர்களாக இராமல், “மாயக்காரர்களாகவும்” அவர்களுடைய பிதாவாகிய பிசாசானவனால் உண்டானவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அங்கே இருந்ததைப் போல இங்கேயும் உண்மையான இஸ்ரவேலராக இருக்கும் அனைவருக்கும் முன்பாக “மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள்” இருக்கின்றன. தேவனுடைய “பந்தி” பரவியிருக்கிறது. இவர்கள் அனைவரும் தேவனுக்கு பிரியமாயிருக்கவும் ராஜ்யத்திற்கு தகுதிப்படுத்தவும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை ஜீரணித்து குணலட்சணத்தை உயர்த்தவில்லை. ஆகையால் அவர்களது பந்திக்கு உணவு கொடுக்கப்பட்ட போதும் அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய கிருபையை விருதாவாக பெற்றார்கள். இவர்களுக்கு நிழலைப் போல, முன்னடையாளத்தைப் போல இவர்களை சந்தோஷப்படுத்திய சத்திய “பந்தி” சுருக்கும், கண்ணியும் தடுக்கலின் கல்லுமாக ஆவது நிச்சயம். விசேஷமாக இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக, இப்பொழுது நமக்கு அபரிமிதமாக வழங்கப்படும் “உணவை” எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கூற அவர்களை பாதுகாப்பிற்குள் வைக்கவே நாம் இப்பொழுது எழுதுகிறோம். (லூக்கா 12:37)

நீதியின் மேல் (சத்தியம்) கொஞ்சமாவது பசி தாகம் உள்ளவர்கள் மட்டுமே இந்த பந்திக்கு அழைக்கப்படுகிறார்கள். இது தேவனுடைய பிள்ளைகளின் பந்தி, உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளைகளைத் தவிர மற்றவர்கள், மேஜையிலிருந்து விழும் துணுக்குகளை மட்டுமே உண்ணமுடியும்.

ஆசாரியர்களைத் தவிர வேறு யாராவது சமூகத்து அப்பங்களை பூசும்பது தவறானது

அது கர்த்தருடைய அர்ப்பணம் செய்த விசுவாசிகளின் பந்தி, “அதற்குரியவைகளை பூசிக்கிறதற்கு மற்றவர்களுக்கு அதிகாரமில்லை.” (எபிரேயர் 13:10) உண்மையாகவே அர்ப்பணம் செய்தவர்கள் மெய்யான அல்லது ராஜரீக ஆசாரியர்களாக இருக்கிறார். இவர்களது “பந்தி” ஆசரிப்பு கூடாரம் மற்றும் அதன் மேஜையில் இருக்கும் சமூகத்து அப்பங்களுக்கும் ஒப்பிட்டு சொல்லப்பட்டது. அதை ஆசாரியர்களைத் தவிர யாருக்கும் பூசிக்க அதிகாரமில்லை. ஆகையால் நீங்கள் “கர்த்தர் கிருபையுள்ளவர்

என்பதை ருசிபார்த்திருந்தால்,” “தேவனுடைய நல்ல வார்த்தையை ருசிபார்த்திருந்தால்,” “உலகம் அறிந்திராத உணவை நீங்கள் பெற்றிருந்தால்,” “தற்கால சத்தியத்தை” “ஏற்ற வேளையில் போஜனத்தை ருசிபார்த்திருந்தால்” நீங்கள் அர்ப்பணம் செய்தவர்களில் ஒருவர் என்பதையும் ராஜரீக ஆசாரியர்களில் ஒருவர் என்பதையும் குறிக்கிறது. இல்லையென்றால் நீங்கள் அவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டு அவர்களது மேஜையிலிருந்து விழுகிற துணுக்குகளை பெறுகிறீர்கள்.

எல்லா சத்தியத்தையும் கொடுப்பது, விசேஷமாக “தற்கால சத்தியத்தை” கொடுப்பது ஒரு நோக்கத்தைக் குறிக்கிறது. அந்த நோக்கம் பரிசுத்தப்படுத்துதல் அல்லது தேவனுக்காகவும் அவரது உழியத்துக்காகவும் பிரித்தல் ஆகும். சத்தியத்தின் துணுக்குகள், அர்ப்பணம் அல்லது பரிசுத்தப்படுத்துதலுக்கு வழிநடத்துதலுக்கு ஒரு ஆசையை எழுப்புவதற்காக ஆகும். நிறைவான பந்தி (உணவு) என்பது தங்களையும் தங்களது சித்தம் மற்றும் தங்களுக்காக அனைத்தையும் கர்த்தருக்கு முற்றிலும் அர்ப்பணம் செய்யக்கூடிய நடவடிக்கையை எடுத்தவர்களுக்காக ஆகும். மகாமேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவாக அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவது அவர்கள் பலப்படவும் மரணபரியந்தம் அவர்கள் செய்திருக்கிற முழுமையான அர்ப்பணத்தை முழுமையாக, படிப்படியாக நிறைவேற்ற தீரணியுள்ளவர்களாக்கவும் ஆகும்.

நமது அர்ப்பணத்தின் நோக்கமும் அதைத் தொடர்ந்து சத்தியத்தின் வல்லமை மற்றும் வழிநடத்துதலின் கீழ் நெறிப்படுத்துதலும் குணலட்சணத்தை உருவாக்கவும் “பரிசுத்தமாக்குதலை தேவபயத்தோடே பூரணப்படுத்தவும்” ஆகும். இப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறபடியினாலே, “பிரியமானவர்களே, மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுரியும் நீங்கள், நம்மை சுத்திகரித்துக் கொண்டு பரிசுத்தமாக்குதலை தேவபயத்தோடே பூரணப்படுத்தக்கூடவோம்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறி, நமது விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களின் நோக்கமே ஆவிக்குரிய உணவு என்று காண்பிக்கிறார். (2 கொரிந்தியர் 7:1) நாம் பெற்று பல்வேறு நோக்கங்களுக்கு பயன்படுத்துகிற அறிவானது நல்ல பலனை கொடுப்பதற்கு பதிலாக தவறானதை தன்னை மிகைப்படுத்தி அல்லது பெருமையை அல்லது பிடிவாதத்தன்மையை ஏற்படுத்தலாம் என்று அப்போஸ்தலர் உறுதியாக கூறுகிறார்.

சத்தியமானது நமது இருதயத்தில் என்ன விளைவை ஏற்படுத்துகிறது?

நாம் கணிசமான அளவு சத்தியத்தின் அறிவை, தேவனுடைய குணலட்சணம் மற்றும் திட்டத்தைப் பற்றிய அறிவை பெற்றிருக்கவில்லையா என்ற கேள்வியை நம்மில் ஒவ்வொருவரும் கேட்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அது என்னை மிகைப்படுத்தி எண்ணுகிற தவறான விளைவையும் நான் வேறு யாரோ என்று உணரும்படியும் செய்கிறதா? அது சுயதிருப்தியின் உணர்வை ஏற்படுத்தியதா? தனது சொந்த பலவீனத்தையும் தோல்விகளையும் புறக்கணித்து, தேவனுடைய இரக்கத்தில் வெறுமனே சார்ந்திருந்து, அந்த இரக்கத்தை மிகைப்படுத்த நாடவும் “தேவன் நான்தோறும் பாவியின் மேல் சினங்கொள்ளுகிறார்,” எல்லாவித அநியாயத்திற்கும் விரோதமாய் தேவகோபம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது,” ஏனெனில் “அநீதியெல்லாம் பாவந்தான்.” பாவத்தை (தெரிந்தே) செய்கிறவர்கள் “பிசாசின் பிள்ளைகள், பொல்லாதவர்களை தேவன் அழிப்பார்” என்று தெளிவாக காண்பிக்கிற வேதவாக்கியங்களை அசட்டை பண்ண செய்கிறதா? அல்லது அது தன்னை மிகவும் தாழ்மையாக உணரவும் எல்லா நன்மைகளையும் வழங்குகிறவரை சார்ந்திருக்கவும் செய்கிறதா? மேலும் நீதி, பக்தி, பரிசுத்தம் மற்றும் சத்தியத்திற்காகவும் “விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்திலான” எனது மேலான முயற்சியை பயன்படுத்தும் போது தெய்வீக அங்கீகாரத்தையும் இளைப்பாறுதலையும் பாதுகாப்பையும் உணருகிறேனா?

கடைசியாக சொல்லப்பட்டது மட்டுமே சத்தியத்தின் சரியான மற்றும் முறையான பயன்பாடாக இருக்கிறது. தேவனுடைய குணலட்சணத்தின் உண்மையான தோற்றம் அவருடைய திட்டம் மற்றும் மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களில் காணப்பட்டு, ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வெளியே இருந்தால், நமது காதுகளையும் இருதயத்தையும் அடைந்து உண்மையுள்ளவைகள், ஒழுக்கமுள்ளவைகள், நீதியுள்ளவைகள், கற்புள்ளவைகள் மற்றும் அன்புள்ளவைகளுக்கு தகுந்த மரியாதை கொடுக்கவும், அதிகமதிமாக தேவனைப் போன்று மறுருபமடைய விருப்பங்கொள்வதிலும், மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான அசுரி நீங்க சுத்திகரித்து கொள்ளுவதிலும் தோல்வியடைந்தால். சத்தியத்தின் பலன்கள் நமது மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் (சிந்தை) உண்டாகவில்லையென்றால் நாம் தேவனுடைய கிருபையை விருதாவாக பெற்றவர்களாகிறோம். ஏனெனில் அதுவேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும் கொடுக்கப்படவில்லை. நாம் தேவனுடைய கிருபையையும் சத்தியத்தையும் விருதாவாக பெற்றோமானால், அது கொஞ்ச காலத்தில் நம்மை விட்டு நழுவி, தவறான கருத்துகள் வந்துவிடும்.

ஆகையால் தேவனுடைய நிழலான ஜனங்கள் மூலமாக நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விளக்கங்களில் நாம் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருப்போமாக, ஆண்டவரை நமக்கு பெருமளவில் அறிந்த நமது பந்தி, நமக்கு ஒரு சுருக்கும் கண்ணியும் இடறுதற்கேதுவான கல்லுமாக ஆகாதபடிக்கு நாம் எச்சரிக்கையாக இருப்போமாக. அதாவது நாம் முன்னரே பெற்ற ஆசீர்வாதங்களை நாம் சரியானபடி பயன்படுத்த தவறுவோமானால் உலகத்தின் “புறம்பான இருளில்” தள்ளப்படுவோம்.

“அவருடைய இளைப்பாறுதலின் நமது இருதயம் நமது நடத்தையில் முழு அர்ப்பணத்தின் மூலம் நமது குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி செய்து மகிமைமேல் மகிமை அடைந்த தேவனுடைய குமாரனுடைய சாயலுக்குள் மறுருபமடைதல்) பிரவேசிப்பதற்கு ஏதுவான வாக்குத்தத்தம் நமக்கு உண்டாயிருக்க, உங்களில் ஒருவனும் அதை அடையாமல் பின்வாங்கிப் போனவனாகக் காணப்படாதபடிக்குப் பயந்திருக்கவோம்.” (எபிரேயர் 4:1)